

Köy Düğünü 20 Davet A

– İ.ÇELİKLİ · 08 Aralık 2013

“-hadin gari va
gün ö(ğ)len oldu valla
etişdiremecez hinci..”

..

“-bizim o(ğ)lan bi-zahmet sen sıradan hö(y)le
yönet-yönet sö(y)le
ben de kime ne edil(e)ceğse veren,
bizim gız;
sen de ağan ne der, bende ne verisem
yazdıklarını okuya innele de yüzünguyu gapayı gapayvı
öyle oldumuydu okucular dağıdırkana sırada geder”
“-bizim o(ğ)lan sen ne dersen, sıradan atmadan gedelim”

“-ya-a

ya-a

gelleba bi za(h)met sen dikivi(r)
ben veren hemi veren,
hemi de hısıımı akrabayı tanıyalag olayın
neye derseniz,
büyük var, güççük var dedikleyin
hisim mar akraba var
ahdım mar,
va(a)dim mar
keşikler var

aman gözünüzü seven ga(y)ri
i(l)k diba el öğüne çıkıyo
ben eli bek sınıdım, do(ğ)ruyu ahretde mi sö(y)lecez
el de beni sınar..
ismi ilazım de(ğil)e de abamın biri
ötekinnere ipekli etti de bana pazen
bek gücüme getdi Allah var,
emme ben altın dakdım gü(ve)y(i)eye
ben hiş birini sıradan gomacan
donuz gibi bilip durun etirafda bissürü eğişik yazıcı var
valla tefe gorlar da türkü ça(ğı)rıllar..

..
“el elin eşşe(ğ)i ni türkü ça(ğ)ıralak ararımış”
siz, siz olun,
sakın öyle etmen,
beni el yerine goman
i(e)mi gadın agam, bizimo(ğ)lan
imi gadınım,
imi gadın gardaşım
elini-aya(ğ)ını öpen gadın gellabam
südünüze havale gari
siz benim elim[1] de(ğil)siniz
vallaha biribirimiziz
bakın bö(y)le bi ğünde
özgardaşlarımı de(ğ)el dee sizi ça(ğ)ırdım..

neyye..
haralda var bi bildiğimiz
neye biliyon mu?
bizim o(ğ)lanın yazısı bek eyidir!
valla bi oku geldi miydimi
taha görürüne görmez
“hıh” derin bizim o(ğ)lanın yazısı
evel eveden ahdım (v)mardır
“okuyu bizim o(ğ)lana yazdıracan” deye
neyidi o
“mazişgöl”
Allah eyinniğini versin,
nerden bulun bu lafları
donuz gibisin valla bizimo(ğ)lan

Allah var sen de dıkgatlısındır bizimgiz
gellebam da
bakın görün ga(y)ri,
ele güne erezil etmen beni,
geriden gelen dört düğünümüz daa var,
birini küsdürmeyelim
ha ben de tanıyalak olurun
da!
ne demişler “işi ehline dutdur

gözün arkada gamlasın”

..

“-bizin ki anlamaz valla

len!.. minevsiz

ged sen öte yanına..

ayağ altında evzinip durma

gudümsüz

eliyin hamırıyanan..

get öte yanına, ahırı hayadı süpür

işine gaydına bak sen,

senin garışdığın işden hayır gelmez zati

bunun kesdiği horaz yenmez valla

hinci burnunu sokcan ileri geri

aklıyın almadığı işe garışma

biz! evelallah bizimo(ğ)lanına hallederiz,

alt tarafı bi “oku” değı(l) mi bunun

gızın tefterinin ortasından

üş kıyat çıkaralım da belelim sındıyanan

...

me(h)! bizim o(ğ)lan, ver endeğini

sen kendin elininen yazı-yazivi

Hatma abam da benim merdiğime dikivisin bi(r)”

...

“-Iramazaann

herkeşlere bir bir annat imi gülüm

cumayderneğinden bayrak gakcak(ğ)ımış” deye deyvin

herkeşin okusunu illem eline verin

aklı başında olan var olmayan var

kimin musafiri varısa da

hemi kıyadına yazalım

hemi de de(yi)de(yi)virin gari

okuması olan vaar olmayan var..

habarımız yoğudu olmasın

“-hadin Mismillah

Hacımemedo(ğullardan başlayalım
gerçi ne İrbem Emmi geli düğüne
ne Döndü ebe,
eller gibi, emme
bi peşgir yazalım
musafır de almazlar
gonşu bulunmuş işde
olmadık biri gelise veriz gene de

Hacımemed de yeni ayrıldı bobasından
emme el sırsından gomayalım
ne de olsa akraba Azime
ona da basma verelim
emme perde eder, emme bohça
bi ilece yarasın hiş değilise
altına yazıvırın
geli(r)se Aşşa Ğaşaradan Teke Boladı musafiri

yazdın mı gardaşım,
ilişdir aba,
ters gapan,
ters çevirdik mi
dağıdırkana yönedine geli(r) bizim o(ğ)lan”
oku da(ğ)ıtcaklara da yazık,
o soka(ğ)ı sen mi da(ğ)ıtcan
..
İramazanı da düşünmeğ ilazım ıccık..”
..

“-geş onnardan, Mırı Şabannara
Macargızı akrabamız sayılı
onnara da peşgir
Kösememedlere de
ya-a, ya-a durun bi
Goyun Gızına yazma
Meme’ynen İbirem de ayrı haralda”,
“-öyleye Mırı Şabanın Esmе’de akrabanız
Sülemen bobasının yanında da
ayrı olmasalar da onnara da peşgir goyalım bizim o(ğ)lan

...

ikiğün sonura goyun gatarız..
Yokar Gaşaradan gelen olu
Tokmacıkdan gelen olu musafır veriz
öyleye Boncukgöz'e fısdannıg[2] basma goyalım

..

Angarallara peşgir, Hatmacık tef çalar”
“-Laylon Fatma tef çalar mı gı!”
“-ele-le ne den[3] sen,..
üsdelik ötürü-öttürü,
bi henk eden dilini yutarsın valla
ona şarpı
dinine yandımın bide
“adamın kötüsü bekçidir
garının işe yaramazı tefçidir” derler
bu devirde
ya tefçi ya bekçi olcak bi evde
milleti mutu(i)[4] edecen
benim garı; ha vaar, ha yok..
vay anasına ellerde ne garılar var valla

Pandanllara yazma

Arifeye de şarpı gon, geniş ne de ossa
hemi de Usda Melide de peşgir,
bu evin usdasıydı..”
“-aman aba esgi köye yeni adet çıkarman
o da neymiş öyle vuyh!! bi eve iki oku,
sonrattan görme gavırdan dönme gibi
köyde düğün etceg bi siz de(ği)lsiniz
gonu-gonşunun olanı-olmayanı,
hakından gelceği-gelmeyeceği var
utlu olur; fakır-fukara
haralda ürüsüm deye bişi var
iki gün sonura türkü yakarlar
tefe gorlar çalarlar
dediydi dersiniz”
ne deycekler, herkeş keyfimin aşā abılası mı?

“Mereçe'de evleri

tahta merdimenleri
bi(r) eve iki ok(u) etmiş
Alla(hı)n gökgörmediği”

“-desinner valla ahdım mar bizim gız
bak gızdırmassınar
bi evde gaş gişi varısa oku ederin valla
evellah asıl türkü yakannar düşünsün
benim taha üş düğünüm mar
edet ederin valla”

[1] elim : yabancım, uzağım

[2] fısdan / fıstan : omuzdan ayağa, belden itibaren genişleyen uzun etekli kadın elbisesi,
fıstanlık : fıstan olacak kumaş

[3] den: dersin, diyorsun?

[4] mutu / muti : mecburiyetten itaat etmek, saygıya mecbur kalınması, görmezsen gelememek, boyun
(kösme)eğmek, düşkünlük, vakarsızlık